

РЕШЕНИЕ

№ 1107

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
в присъствието на прокурора
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110211020 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на "Т.Д." ЕООД, ЕИК 101532410, представлявано от Х.Н.Ш., срещу Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8505371143, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Електронният фиш се обжалва като издаден при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Релевират се доводи, че за вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 179б ал. 3 ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, а такава е предвидена само за нарушенията по чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Навежда се, че в обжалвания електронен

фиш, че при описание на изпълнителното деяние на нарушението в електронния фиш е допусната алтернативност, като не е ясно посочено дали жалбоподателят е санкциониран затова, че няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, с което е ограничено правото му на защита. Навежда се, че за същото нарушение е бил санкциониран водача на превозното средство, поради и което едопустимо е ангажирана и отговорността на дружеството. Навежда се още, че административното обвинение е неясно и от описанието му не може да се направи еднозначен извод дали въззивникът е санкциониран затова, че е допуснал движение на ППС, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на таксата по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата или затова, че не е заплатил дължимата такса. По тези аргументи се прави искане обжалваният електронен фиш да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Вачкова, която моли обжалваният електронен фиш да бъде отменен. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. В съпроводителното писмо сочи, че жалбата е неоснователна и се прави искане издадения електронен фиш да бъде потвърден.

Жалбата е допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 4 ЗАНН. Издадения електронен фиш е получен на 28.06.2023г., а жалбата е подадена на 03.07.2023г., поради което е допустимо да бъде разгледана по същество.

Съдът като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

"Т.Д." ЕООД, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление гр. Благоевград, жк. "Запад" № 42, ет. 1, ап. 1 с управител Х.Н.Ш..

На 20.02.2022 г., около 13:22ч. в община Столична, по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство с № 10192, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на влекач марка "Мерцедес", модел "Актрос" с рег. № **** с технически допустима

максимална маса 18 000, брой оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000, за който нямало данни за валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Контролното устройство № 10192 представлявало автоматично устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 км. 60+705.

При тази хронология от Агенция "Пътна инфраструктура" бил издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закон за пътищата № 8505371143, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на дружеството- жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Съгласно становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" при Национално тол управление дължимата сума за преминаването на ППС с рег. № **** тол сегмент 177911000, няма получени тол декларации, маршрутни карти и няма платена тол декларация за сегмента на рамката и за предходен и следващ сегмент.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приобщените на основание чл. 283 НПК писмени доказателства: електронен фиш, извлечение от електронната система за историята на обработката на нарушението, по което е издаден атакувания електронен фиш, снимков материал, доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал. 3 ЗДвП, становище от АПИ, известие за доставяне, копия от материалите по нахд 10 /2023г. и нахд № 13/2023г. по описа на РС - Сливница

Съдът кредитира приложените по делото писмени доказателства, които прецени като еднопосочни, последователни и обективни, кореспондиращи на приложените статични изображения - снимки. Приложените фотоизображения съдът също кредитира с доверие. Съгласно чл. 167а ал. 3 ЗДвП "електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - ал. 3в, към които автоматично се прилагат

статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. " Ето защо съдът намери, че от статичните изображения се установяват регистрационния номер на заснетото ППС, датата, часа, мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и разположението на техническото средство.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е основателна и атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен, макар да не се споделят всички наведени възражения.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и база изминато разстояние. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата такса за изминато разстояние представлява тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 (такива с обща техническа допустима максимална маса над 3, 5 тона - бел. с.), като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. От своя страна разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, посочена като нарушена в обжалвания електронен фиш, предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на

платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Изречение второ на чл. 102, ал. 2 ЗДвП предвижда, че когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Съгласно чл. 167а ЗДвП контролът по заплащането на таксата по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата се осъществява от Агенция "Пътна инфраструктура" чрез електронна система за събиране на пътни такси. Неизпълнението на задълженията на собствениците или ползвателите на ППС да заплатят дължимите пътни такси, се установява и документира, съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, посредством електронната система за събиране на пътни такси, която генерира доклад. Към него се прилагат статични изображения във вид на снимков материал. Докладът и снимките представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 189е ал. 8 ЗДвП контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

В случая от събраните доказателства се установи, че дружеството жалбоподател е собственик на ППС, за чиято категория (обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона) е била дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Дружеството - въззивник е избрало да заплаща пътни такси, като декларира данни за движението на пътното превозно средство чрез бордово устройство. При този вид таксуване бордовото устройство изпраща данни на база GPS - координати от движението на товарния автомобил. Установено е, че за преминаването през този участък от пътната мрежа не е изпратена валидна тол – декларация, а така също и не е закупена предварително маршрутна карта. Предвид горното съдът намери, че е доказано извършването на нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Не са основателни доводите, поддържани от въззивника, че

неправилно в случая отговорността му е ангажирана чрез използване на облекчения ред по чл. 189ж ал. 1 ЗДвП вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш вместо административнонаказателното производство да се образува със съставяне на АУАН. Буквалният прочит на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП действително сочи, че издаването на електронен фиш е предвидено само в случаите на нарушения по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, какъвто е процесният случай. При тълкуване на разпоредбите на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП обаче и чл. 167а ал. 4 ЗДвП се налага изводът, че текстът на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП е резултат на законодателна непрецизност, като от него не може да се черпи аргумент, че за нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е допустимо издаването на електронен фиш. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП изрично се визират електронните фишове за нарушения на чл. 179, ал. 3 - ал. 3б ЗДвП, а в разпоредбата на чл. 167а ал. 4 ЗДвП се сочи, че Агенция "Пътна инфраструктура" създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Допълнителен аргумент, че за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е допустимо издаването на електронен фиш се черпи от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 ЗДвП, с които се урежда правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 - ал. 3б ЗДвП да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за представянето ѝ е 7 - дневен от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш (в същия смисъл Решение № 4726 от 13.07.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 5078/2023 г., Решение № 2875 от 28.04.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 1972/2023 г., Решение № 6720/07.11.2023 г., АССГ, XX касационен състав).

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната

система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Не се споделят оплакванията в жалбата, че в електронния фиш е допусната неяснота по отношение изпълнителното деяние на нарушението. Жалбоподателят твърди, че от описанието на нарушението в електронния фиш не става ясно дали отговорността му е ангажирана затова, че не е заплатена тол такса или е допуснато пътното превозно средство да се движи, без да е заплатена тол такса. Отговорността на въззивника е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, според която разпоредба собственикът/ползвателят е длъжен да не допуска движението на пътното превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. При описание на обстоятелствата на нарушението в обжалвания електронен фиш е посочено, че е установено движението на процесното ППС, без да има валидна маршрутна карта или тол декларация за преминаването. Предвид горното съдът намира, че е съвсем ясно, че отговорността на дружеството е ангажирана затова, че като ползвател на процесното ППС е допуснал движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена таксата по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Независимо от горното съдът намира, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Както вече беше посочено, отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана затова, че като ползвател на посоченото ППС е допуснал движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за ППС няма валидна маршрутна карта или тол декларация. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП посочва, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда такса за изминато разстояние (тол-такса) за ППС по чл. 10б, ал. 3 от ЗП /ППС с обща технически допустима

максимална маса над 3, 5 тона – бел. съд. /, даваща право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол-сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол-сегменти такси, като таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В случая в обжалвания електронен фиш не са посочени данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние, както и не са посочени тол-сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Списъкът на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние тол такса, към датата на процесното нарушение се съдържа в Приложение № 1 към т. 1 на РМС № 101 от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса (обн., ДВ, бр. 16 от 24.02.2020 г., в сила от 24.02.2020 г., отм., бр. 78 от 30.09.2022 г., в сила от 15.11.2022 г., отменен с РМС № 680 от 21.09.2022 г.). В списъка са посочени наименованието на съответния тол сегмент, неговият номер, както и координати на началото и края му. Така в атакувания електронен фиш не е посочено ясно и точно мястото на нарушението, не е индивидуализиран тол сегмента, в който ППС е навлязло, без да е заплатена дължимата пътна такса. Обстоятелствата на нарушението следва да са ясно и точно посочени в електронния фиш, така че от една страна въззивникът да може да разбере вмененото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него, и от друга - да е ясен предмета на доказване в съдебното производство. Допуснатата неяснота в административнонаказателното обвинение и липсата на конкретизация по ясен и недвусмислен начин на мястото на нарушението е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш, но за пълнота съдът ще посочи, че се констатира и други самостоятелни основания за отмяната му.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване,

минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО: "Доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Със ЗИД на ЗП, ДВ, бр. 14 от 2023 г., се въвеждат нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство се привежда в съответствие с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г., в частност с чл. 2, § 7 от същия и е предвидено уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Видно от мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. Макар към датата на нарушението по обжалвания електронен фиш разпоредбите на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., да не са били част от действащата правна уредба, то доколкото разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. имат пряко действие, обжалваният електронен фиш следва да се отмени и поради противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност на въззивника с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. От писмените доказателства се установява, че процесното МПС е разполагало с бордово устройство, поради което доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминато разстояние е следвало да уведоми жалбоподателя като ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото

устройство и доброволно заплащане на дължимата тол такса за процесния сегмент. Едва след уведомяване и бездействие на жалбоподателя да заплати дължимата такса доброволно, е следвало да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш е, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Легалното понятие за "тол такса" е дадено в чл. 2, б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури - "такса за изминат участък" означава заплащане на определена сума за превозно средство, което изминава разстояние между две точки от инфраструктурата и е упомената в член 7, параграф 2; размерът на сумата трябва да е базиран на пропътуваното разстояние и на типа превозно средство; " От понятието се извежда, че дължимите суми се определят според няколко отделни пера, свързани с характеристиките и на превозното средство, и на пътния участък.

Условията и редът за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване се определят с наредба на Министерския съвет в съответствие с изискванията на Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури ("Директива 1999/62/ЕО"). Съгласно чл. 9а от посочената Директива "Държавите членки установяват съответен контрол и определят система от наказания, приложими за нарушаване на националните разпоредби, приети по настоящата директива. Те предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на санкциите. Санкциите трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи".

Приложената в настоящия случай санкционна разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДВП предвижда налагането на имуществена санкция в абсолютно определен размер от 2500 лева. Макар и държавите членки да са компетентни да изберат санкциите, с които ще контролират спазването на установените правила и ще стимулират своевременно изпълнение от страна на водачите, то всяка една държава членка е длъжна да упражнява своята компетентност при съблюдаване на правото на Съюза,

както и на неговите общи принципи. В случай на несъвместимост, дори и косвена такава, между национална правна норма и основните принципи на ПЕС, то вътрешната правна норма следва да остане неприложена, поради действието на принципа на примат /решение от 09 март 1978 г., Simmenthal SA, 106/77, ECLI: EU: C: 1978: 49, т. 21-24 от цитираната практика/.

Размерът на санкциите следва да бъде съответен на нарушението и да бъде пропорционален на преследваната цел, а при избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко ограничителната /решение от 19 октомври 2016, EL-EM-2001, C-501/14, EU: C: 2016: 777, т. 39 и цитираната съдебна практика/. От тези условности следва, че принципът на пропорционалност изисква, от една страна, наложеното наказание да съответства на тежестта на нарушението, и от друга страна, при определянето на наказанието и на размера на имуществената санкция да се отчитат конкретните обстоятелства по случая /решение от 4 октомври 2018 г., Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N, C-384/17, ECLI: EU: C: 2018: 810, т. 45/.

В случая в атакувания електронен фиш се сочи, че дружеството дължи съответна такса съобразно категорията на ППС в размер на 133.00 лева. Сравнявайки размера на незаплатената пътна такса с абсолютно определения размер на имуществената санкция, предвиден за налагане спрямо нарушителите, отявлено личи несъразмерността между двете стойности. Не на последно място, предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата "тол такса". Абсолютната липса на пропорционалност на преследваната от законодателя цел, както и възможност за индивидуализиране на санкцията за всеки конкретен случай, съобразявайки неговите особености, изминато разстояние, дължима такса или други обстоятелства от техническо естество, дори прозира и в обстоятелство, че независимо от налагането на административното наказание, санкционираният правен субект дължи и заплащането на съответна такса по чл. 10б, ал. 5 от Закон за пътищата. Същата се изчислява като се приеме, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия ѝ маршрут по протежението ѝ. В конкретиката на настоящия случай тази такса е изчислена в размер на 133, 00 лева, а наложената на дружеството имуществена санкция надвишава този размер повече от 18 пъти. По делото не са налични данни за какво време и разстояние е използван

републиканският път от превозното средство, а за да бъде освободен от административнонаказателна отговорност на жалбоподателя е предложено да заплати компенсаторна такса в размер на 750, 00 лева, чийто размер също е в абсолютна стойност и се определя според техническите характеристики на превозното средство. Налагането на глоби и имуществени санкции с фиксиран размер за всяко нарушение, без възможност да бъде преценявана тежестта на самото нарушение е в разрез с принципа на пропорционалност. В светлината на съюзната практика, а именно Решение от 22 март 2017 г., по съединени дела Euro-Team Kft. C-497/15, Spirb1-Gйр Kft. C-498/15, ECLI: EU: 2017: 229, т. 50 от цитирана практика, изрично е изведено, че: "..... член 9а от Директива 1999/62 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания като разглежданата в главното производство национална правна уредба, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им. "

Националната юрисдикция е длъжна да приложи правото на Съюза в неговата цялост и да защити правата, които то дава на частноправните субекти, като при необходимост остави без приложение всяка разпоредба, която, ако бъде приложена, предвид обстоятелствата по случая, би довела до несъответстващ на правото на Съюза резултат (решение от 13 юли 2016 г., Rцpperl, C-187/15, EU: C: 2016: 550, т. 45 цитираната съдебна практика). Макар и изрично съюзната юрисдикция да се е произнесла относно липсата на директен ефект на чл. 9а от Директива, то от това не следва, че националната юрисдикция трябва да загърби съюзното право, а напротив същата бива задължена да приложи съответстващо на правото на съюза тълкуване (решение от 04 октомври 2018 г., Dooel Uvoz-Izoz Skopje Link Logistic N & N, C-384/17, ECLI: EU: C: 2018: 810, т. 58 – 61 от цитираната практика, решение от 24 януари 2012, Maribel Domingues, C-282/10, ECLI: EU: C: 212: 33, т. 24 от цитираната практика).

Воден от изложените принципни постановки съдът намира, че санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б ЗДвП противоречи на принципа на пропорционалност, доколкото не позволява да се вземат предвид конкретни обстоятелства за всеки отделен случай, а

размерът на санкцията надхвърля значително дължимите от собствениците/ползвателите на превозни средства такси. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, но преценени през принципа на пропорционалност, а при липсата на такава санкционна разпоредба и наличието на административно наказание в абсолютно определен/фиксиран размер, то същата следва да остане неприложена, а електронният фиш да бъде отменен.

При извода за основателност на жалбата право на разноски има дружеството - жалбоподател, което доказва извършването на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 750, 00 лева. В случая не е направено възражение за прекомерност от въззиваемата страна, поради и което възнаграждението следва да бъде уважено изцяло по размер.

Воден от горното и предвид констатираните нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8505371143, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на "Т.Д." ЕООД, ЕИК 101532410, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание на основание чл. 63д ал. 1 ЗАНН Агенция "Пътна инфраструктура" с адрес гр. София, бул. "Македония" № 3, ДА ЗАПЛАТИ на "Т.Д." ЕООД, ЕИК 101532410, сумата от 750. 00 /седемстотин и петдесет/ лева — разноски в производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава XXII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____

